

Abecedari d'un (des)amor

Amor a primera vista. I qui diu a primera, diu a segona. Amors d'aquells que apareixen del no re i t'agafen amb la guàrdia baixa. Pols oposats. O potser no tant. *"Els amors d'estiu estan sobrevalorats"*, em vas dir. Aquella primera nit, sabent-nos diferents a la resta del món, vam optar per apostar per un amor de tardor.

Buscàvem en l'altre el que ens mancava. Tu eres aparentment segur i se't donava bé parlar. Jo era dissimuladament insegura i se'm donava millor escoltar.

Casualitat o causalitat? Qui sap, però allà estàvem. Amb converses d'aquelles que sense dir res diuen molt. Rient de tot, de tothom i sobretot de nosaltres mateixos.

Dubtes existencials revolotejaven pel meu cap: arriscar-se o penedir-se? allunyar-se o quedar-se? ara o mai?

Excuses fora. Creia que em costaria estimar-te però sabia del cert que encara em costaria més oblidar-te. Significatiu.

Fugir a la fi del món, o a la cafeteria del costat. I passejar, i descobrir-nos, i fotre'ns mà i torrar-nos al sol i menjar xocolata una tarda freda de diumenge. I dormir. Dormir i no sentir que aquell llit no era el meu. Dormir i complicar-ho tot.

Gravetat zero. En un núvol. Volava. Tremolava. Tu i jo. Equilibri (im)possible.

Haver de marxar volent-se quedar. Sonava més ideal que real. Uns dies, després unes setmanes. Era més real que ideal.

Inspirava, sospirava... en definitiva, respirava... i m'enganyava. Com li dius queda't a algú que ja no hi és?

Jugàvem a fer-nos mal, trencant les normes que mai hauríem d'haver instaurat. Qui dels dos guanyaria? Qui dels dos aguantaria més? La teva por i el meu orgull. Aspirants favorits a ser els grans vencedors d'aquesta estúpida lluita de covards.

Kamikazes fent servir el meu cor com a casc, cada vegada que te n'anaves, de nou.

Les teves tres (grans) mentides al descobert: t'estimaré sempre, podem ser amics, demà et trucaré. I de sobte, el precipici...

Llegendes urbanes sobre finals que podien ser feliços eren la meva petita esperança. Com m'enganyava. Si són finals (sense tu), no són feliços!

Màgia? No es va perdre la màgia, simplement es va descobrir el truc.

Nota mental: aprendre a interpretar els senyals per saber si estan apunt de robar-me un petó, el cor o la dignitat.

Nyap com a sinònim del meu cor. I tot per no tirar una moneda a l'aire i fer-te escollir: cara et quedes, creu no te'n vas...

Odiam-te amb tot el meu amor és l'únic que em queda.

Paraules atrapades a la gola. Promeses d'amor etern amb data de caducitat. Sense pla B. Sense lloc on posar tot l'amor que ja no et puc donar.

Quantes coses vaig callar per por a que marxessis i ara veig que potser callar va ser un dels grans errors. Volia dir-te qualsevol cosa menys adéu.

Reclamo que ja que em vas ensenyar a estimar-te, també m'ensenyis a oblidar-te.

Seguir-nos per no trobar-nos. Què absurd! Potser seria millor marxar abans que el meu cor faci alguna ximpleria.

The end. Desapareixes. Un cop més. No. Aquest cop és l'últim. Tu i aquella estranya mania de desaparèixer. Jo i aquella absurda mania d'esperar-te. Tu i jo: mite o realitat? Amb tu, sense tu i viceversa...

Unes ganes boges de no estimar-te. D'estimar-te de mentida i odiar-te de veritat.

Unes ganes boges de deixar de ser l'actriu secundària per ser la protagonista de la meua pròpia vida.

Voldria recuperar aquells matins on el què se m'enganxava eren els teus petons i no

els llençols, i resseguir-te totes les pigues del teu cos i tornar al nostre sofà, on totes les pel·lícules tenien finals ensucrats.

Webs de cites, Twitter, Facebook, Instagram... tantes opcions per trobar algú i tant

poques que aquest algú sigui com tu. Que aquest algú tornis a ser tu.

Xiuxiuejant-me un t'estimo a cau d'orella. Només puc/vull recordar-te així. Ens vam

quedar a res de ser-ho tot.

Yellow de Coldplay sonant a la ràdio. Aquella punyetera punteria del destí musical.

"Look at the stars. Look how they shine for you and all the things that you do..."

Zero. Començar de Zero. No necessito/em res més. Apostar, aquest cop, per un

amor d'hivern primaveral. Així de simple, així de complicat, així d'inconscient...